

ifølge hvilken Biskoppen afgør, hvorvidt en Frimenighedspræst kan faa Lov til at prædike og i Forbindelse dermed forrette Altergang og Daab i vore Sognekirker. Her føjes nu en Lov til om, at Frimenigheder kan faa Adgang til en fast Brug af vore Sognekirker, og nu siger det ærede Medlem fra Aars (Lillelund), at Ministeren kun kan komme i det Tilfælde at sige Nej, og det haaber han ikke, Ministeren vil gøre; han kan kun sige Ja, naar Biskoppen i Forvejen har sagt Ja. Ja, det er fuldstændig rigtigt, men Biskoppen kan sige Ja til, at en Præst kan faa Lov til at prædike ved enkelte Gudstjenester, men sige Nej til, at den Menighed, der samles om denne Præst, faar Adgang til fast Brug af vore Kirker. De to Ting kan meget godt forenes, og jeg gjorde netop opmærksom paa, at naar Udvalget faar Udtalelserne fra Biskopperne, vil de faa at se, at en af Biskopperne stiller sig paa den Maade. Et saadant Forhold, mener jeg, vilde være uheldigt, og derfor skal Ministeriet have Ret til at sige, at det skal være ens alle Vegne: naar Biskoppen har givet en Præst Tilladelse til overhovedet at prædike, saa skal der ogsaa være Adgang for denne Præst og hans Frimenighed til fast Brug af vore Kirker.

Kammersgaard: Det forekommer mig, at det var ret stærke Udtryk, det konservative Folkepartis Ordfører brugte i Omtalen af det bestemte Tilfælde, der har givet Anledning til dette Lovforslag, idet han navnlig fremhævede, at det var underligt, at Frimenigheden i dette Tilfælde søgte materiel Støtte hos Folkekirken. Jeg skal dertil sige, at det turde være et stort Spørgsmaal, hvem der bedst kan undvære den anden i dette Tilfælde, og om Folkekirken ikke maaske, naar alt kommer til alt, daarligere kan undvære Forbindelsen med de evangelisk-lutherske Frimenigheder end omvendt.

Venstres Ordfører ønskede, at Menighedsraadene skulde have en ret afgørende Indflydelse paa Betalingen for Frimenighedens Brug af Kirken. Jeg tror, det vil være heldigere at blive ved Bestemmelsen, som den er foreslaaet, at Afgørelsen bliver hos Stiftsøvrigheden. Rundt omkring i Landet har vi set Eksempler paa, hvordan et tilfældigt, opfanteret Flertal har kunnet gøre sig gældende paa en saadan Maade, at det bogstavelig talt har affholdt Mindretallet fra at komme til deres lovlige Ret eller i alt Fald deres moralske Ret til at hævde sig ogsaa i kir-

kelige Spørgsmaal. Jeg vil derfor meget stærkt anbefale, at det bliver Stiftsøvrighederne, der faar den afgørende Indflydelse. Jeg har ikke det mindste imod, at der forhandles med Menighedsraadene, men den afgørende Bestemmelse, om jeg saa maa sige, maa blive hos Stiftsøvrigheden.

Det konservative Folkepartis Ordfører talte om, at han kunde ønske, at Tallet paa de Husstande, 10, der kunde forlange Brugen af Kirken, blev sat højere op, medens jeg havde gjort opmærksom paa det ønskelige i, at det yderligere blev sat længere ned. Jeg tror i alt Fald ikke, vi skal sætte Tallet op, for disse Frimenighedsdannelse har i Begyndelsen ret vanskeligt ved at gøre sig gældende; jeg ønsker ikke ved at faa dette Tal sat ned at skabe Drivhuse for Frimenighedsdannelse, men vil blot være med til at skabe størst mulig Frihed for Mindretallet til at gøre sig gældende i aandelige Spørgsmaal.

J. Oskar Andersen: Jeg vil kun til det, der blev sagt fra den højtærede Minister, gøre to Bemærkninger. Naar jeg talte om materiel Støtte, som Frimenighederne paa denne Maade søgte om fra Folkekirken, maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg meget bestemt fremhævede det samme, som Ministeren lægger saa stor Vægt paa, at det vigtigste maaske var den aandelige Støtte og Garanti, Frimenighederne faar netop ved at benytte de gamle Kirkehuse. Jeg er i fuldstændig Overensstemmelse med Ministeren, naar han betragter det som Skatte, der ikke kan vurderes i Penge; men skønt det er saaledes, og skønt det er grumme vigtigt, at man fra Frimenighedernes Side erkender dette, er det dog lige saa sikkert, at de faar en betydelig materiel Støtte; det kan man ikke komme udenom.

Min anden Bemærkning gælder de Garantier, der skulde være for, at Biskopperne sad inde med virkeligt Kendskab. Der henviser Ministeren til den tidligere Lov, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der meget vel kunde tænkes at burde ske en Skærpelse med Hensyn til disse Garantier, naar der er Tale om en Menighed, der skal virke til Stadighed indenfor en Sognemenighed og benytte dens Kirke. Det er nemlig, som jeg gjorde opmærksom paa i mit Indlæg, meget vel muligt — det har vi set Eksempler paa tidligere — at en Frimenighed i det hele stiller sig paa en saa uvillig og vrangvillig Maade overfor Folkekirken og bedømmer den paa en